

WYROK Z DNIA 21 LUTEGO 2012 R.

WK 2/12

Ściganie wykroczenia popełnionego przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych następuje wyłącznie na żądanie dowódcy jednostki wojskowej lub kierownika instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę (art. 86 a § 1 k.p.s.w.).

Przewodniczący: Prezes SN J. Godyń (sprawozdawca).

Sędziowie SN: W. Błuś, E. Matwijów.

Sąd Najwyższy w sprawie st. szer. Roberta D., skazanego za wykroczenie określone w art. 97 k.w., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 21 lutego 2012 r. kasacji na korzyść, wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 28 września 2010 r.

u c h y l i ł wyrok w całości i u m o r z y ł postępowanie w stosunku do st. szer. Roberta D. (...).

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 28 września 2010 r. st. szer. Robert D. został uznany za winnego popełnienia wykroczenia określonego w art. 97 k.w. i za to skazano go na karę 300 zł grzywny.

Orzeczenie to zaskarżył na korzyść Naczelnny Prokurator Wojskowy i zarzucając „uchylenie w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w., które nastąpiło z powodu rażącego naruszenia art. 86 a § 1 k.p.s.w., a polegało na wydaniu wyroku skazującego wobec obwinionego st. szer. Roberta D., pomimo braku żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania z powodu braku żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ściganie wykroczenia popełnionego przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych następuje wyłącznie na żądanie dowódcy jednostki wojskowej lub kierownika instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę (art. 86 a § 1 k.p.s.w.).

Przypisane obwinionemu st. szer. Robertowi D. wykroczenie z art. 97 k.w. związane było niewątpliwie z pełnieniem obowiązków służbowych (podróż służbowa pojazdem marki Volvo), w związku z czym do ścigania tego wykroczenia konieczne było żądanie pochodzące od uprawnionej osoby. W przedmiotowej sprawie brak jest jednak takiego żądania, co powinno skutkować odmową wszczęcia postępowania stosownie do treści art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w.

Zastępca Prezesa Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. nie bacząc na treść przywołanych przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie (Dz. U. Nr 106, poz. 1148 ze zm.), zarządzeniem z dnia 21 września 2010 r. wszczął postępowanie o ukaranie st. szer. Roberta D. Błąd ten nie został dostrzeżony przez Wojskowy Sąd Garnizonowy w W., orzekający w pierwszej instancji i st. szer. Robert D.

wyrokiem nakazowym z dnia 28 września 2010 r. został skazany za wykroczenie określone w art. 97 k.w. na karę 300 zł grzywny.

Wydanie wyroku nakazowego nastąpiło zatem z rażącym naruszeniem art. 86 a § 1 k.p.s.w., a w konsekwencji także z rażącym naruszeniem art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w., który to przepis wszczęte postępowanie nakazuje umorzyć, jeżeli brak jest żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej. Kontynuowanie postępowania spowodowało procesowy skutek w postaci wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w w zw. z art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k. i uchylił zaskarżony wyrok nakazowy, umarzając postępowanie w stosunku do st. szer. Roberta D. z powodu braku żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej.